

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12134 *Llei 31/2010, de 27 de juliol, sobre simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els servicis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea.*

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

Un dels principals objectius de la Unió Europea és oferir als ciutadans un alt grau de seguretat dins d'un espai de llibertat, seguretat i justícia.

Este objectiu haurà d'aconseguir-se preveient i combatent la delinqüència per mitjà d'una cooperació més gran entre els servicis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea (d'ara en avant, estats membres), respectant al mateix temps els principis i les normes sobre drets humans, llibertats fonamentals i l'Estat de dret, principis en què es basa la Unió Europea i que són comuns als estats membres.

En la Declaració sobre la lluita contra el terrorisme, adoptada pel Consell Europeu en la seua sessió del 25 de març de 2004, el Consell Europeu va encarregar al Consell que estudie mesures per a la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els servicis de seguretat dels estats membres.

Amb este fi, el Consell ha adoptat la Decisió Marc 2006/960/JAI, de 18 de desembre, sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els servicis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea, que constituïx un instrument jurídicament vinculant sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència. L'intercanvi d'informació i intel·ligència sobre la delinqüència i les activitats delictives és la base de la cooperació policial i duanera en la Unió Europea per a aconseguir l'objectiu general d'augmentar la seguretat dels seus ciutadans. L'accés a la informació i intel·ligència fiables i actualitzades és fonamental perquè els servicis de seguretat puguen descobrir, previndre i investigar amb èxit delictes i activitats delictives, en particular en un espai en què s'han suprimit els controls en les fronteres interiors. Ja que les activitats delictives es cometem de forma clandestina, és necessari controlar-les i intercanviar-ne amb especial rapidesa la informació.

Per això, és necessari que els servicis de seguretat espanyols puguen intercanviar informació i intel·ligència d'altres estats membres en les distintes fases de la investigació, des de la fase de recollida d'intel·ligència criminal fins a la fase d'investigació criminal. La present llei es proposa garantir, respecte a alguns tipus d'informació i intel·ligència, que determinada informació de vital importància per als servicis de seguretat espanyols i dels països dels estats membres s'intercanvie amb rapidesa. És precisament eixe intercanvi d'informació sobre dades personals en molts casos el que justifica que el text haja rebut l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en sentit favorable.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, esta llei s'entén sense perjudici dels interessos essencials en matèria de seguretat nacional, del desenrotllament d'una investigació en curs o de la seguretat de persones o activitats d'intel·ligència específiques en l'àmbit de la seguretat de l'Estat.

Els estats membres persegueixen, en l'àmbit de la seguretat comuna, lluitar contra la delinqüència transfronterera. En conseqüència, ha de trobar-se un equilibri adequat entre

la rapidesa i l'eficàcia de la cooperació policial i duanera, i entre els principis i normes acordats en matèria de protecció de dades, llibertats fonamentals, drets humans i llibertats individuals, i respectar els continguts jurisprudencials de les sentències que en estes matèries s'adopten pels tribunals nacionals o internacionals.

En conseqüència de tot el que s'ha exposat l'anteriorment, per mitjà d'esta llei s'incorpora al nostre ordenament jurídic la Decisió Marc del Consell 2006/960/JAI, de 18 de desembre, pel qual es regula l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat espanyols, i els respectius serveis de seguretat dels altres estats membres.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

1. Esta llei té com a objecte establir les normes en virtut de les quals un servei de seguretat espanyol competent podrà intercanviar amb els serveis de seguretat competents dels estats membres de la Unió Europea (d'ara en avant, estats membres) la informació i intel·ligència disponibles per a dur a terme:

a) Operacions d'intel·ligència criminal consistents en l'arreglega, tractament i anàlisi d'informació pels serveis de seguretat competents sobre delictes o activitats delictives amb caràcter previ a la investigació criminal per a establir si s'han comés actes delictius concrets o se'n poden cometre en el futur.

b) Investigacions criminals pels serveis de seguretat o les autoritats judicials competents encaminades a adoptar les mesures necessàries per a l'establiment i descobriment dels fets, els sospitosos i les circumstàncies en relació amb un o més actes delictius concrets comprovats.

2. La present llei s'entendrà sense perjudici dels acords bilaterals o multilaterals entre el Regne d'Espanya i els estats membres i tercers països i dels instruments de la Unió Europea sobre assistència jurídica mútua i reconeixement mutu de les resolucions en matèria penal, inclosa qualsevol condició establida per tercers països relativa a l'ús de la informació una vegada facilitada.

3. Esta llei no serà aplicable a l'intercanvi d'informació i intel·ligència que duga a terme el Centre Nacional d'Intel·ligència en l'àmbit dels acords Internacionals ratificats pel Regne d'Espanya en matèria de protecció mútua de la informació classificada i en l'àmbit de les relacions de cooperació i col·laboració amb serveis d'intel·ligència d'altres països o d'organismes internacionals per al millor compliment dels seus objectius.

Article 2. *Informació i intel·ligència.*

Als efectes del que preveu la present llei s'entendrà per informació i intel·ligència:

- a) Tot tipus d'informació o dades en poder dels serveis de seguretat.
- b) Tot tipus d'informació o dades en poder d'autoritats públiques o ens privats, de la qual puguen disposar els serveis de seguretat sense haver d'utilitzar mesures coercitives definides d'acord amb la legislació espanyola.

Article 3. *Serveis de seguretat competents.*

Als efectes del que preveu esta llei tindran la consideració de serveis de seguretat competents les autoritats policials i duaneres, que estiguen autoritzades per l'ordenament jurídic espanyol per a descobrir, previndre i investigar delictes i activitats delictives, així com per a exercir l'autoritat i adoptar mesures coercitives que siguen designades d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera de la llei, sense perjudici del que preveu l'apartat tercer de l'article 1 d'esta llei.

Article 4. *Mitjans i llengua de comunicació.*

1. L'intercanvi d'informació i intel·ligència en virtut de la present llei es durà a terme a través de qualsevol dels canals normalitzats de cooperació policial i duanera internacionals existents. La llengua utilitzada per a la sol·licitud i l'intercanvi d'informació serà l'aplicable per al canal de comunicació utilitzat.

2. La informació o intel·ligència s'intercanviarà també amb Europol de conformitat amb el conveni basat en l'article K.3 del Tractat de la Unió Europea pel qual es crea una Oficina Europea de Policia (Conveni Europol) i amb Eurojust, de conformitat amb la Decisió del Consell 2002/187/JAI, de 28 de febrer, per la qual es crea Eurojust per a reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, i la Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del Membre Nacional d'Eurojust i les relacions amb este òrgan de la Unió Europea, en la mesura que l'intercanvi es referisca a un delictes o una activitat delictiva que entre en les seues competències respectives.

Article 5. *Confidencialitat.*

Els serveis de seguretat espanyols tindran en compte, en cada un dels intercanvis d'informació o intel·ligència, les obligacions en matèria de secret de la investigació. Per a això, els dits serveis garantirán, de conformitat amb l'ordenament jurídic nacional, la confidencialitat de tota la informació i intel·ligència que s'haja facilitat.

Article 6. *Protecció de dades.*

1. Els canals de comunicació a què es referix l'apartat primer de l'article 4 d'esta llei, així com el procediment d'intercanvi d'informació i intel·ligència previst en la present llei, es realitzaran d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, en particular amb el que disposa l'article 37.

2. La utilització de la informació i intel·ligència pels serveis de seguretat espanyols que haja sigut intercanviada de manera directa o bilateral d'acord amb esta llei estarà subjecta a les disposicions nacionals sobre protecció de dades. La dita informació i intel·ligència es regiran per les mateixes normes de protecció que si hagueren sigut demanades a Espanya.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 2.a) de l'article 11 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, s'autoritza la cessió de dades de caràcter personal als serveis de seguretat competents dels estats membres en els termes establits en la present llei.

4. La cessió de dades obtinguts per l'Administració Tributària en l'exercici de les seues funcions es regirà per la seua normativa específica.

5. Les dades personals que siguen objecte de tractament en el context de l'aplicació d'esta llei estan protegides de conformitat amb el Conveni del Consell d'Europa de 28 de gener de 1981, per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal i, per als estats membres que ho hagen ratificat, el seu Protocol Addicional, de 8 de novembre de 2001, relatiu a les autoritats de control i els trànsits transfronterers de dades. Així mateix, hauran de tindre's en compte els principis de la Recomanació R (87) 15 del Consell d'Europa, dirigida a regular la utilització de dades de caràcter personal en el sector de la policia, quan els serveis de seguretat manegen dades personals obtingudes en virtut de la present llei.

CAPÍTOL II

Sol·licitud d'informació i intel·ligència pels serveis espanyols de seguretat competents als serveis de seguretat competents d'altres estats membres

Article 7. *Sol·licituds d'informació i intel·ligència.*

1. Els serveis de seguretat espanyols competents designats d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera d'esta llei podran sol·licitar informació i intel·ligència

als servicis de seguretat d'un altre Estat membre, a l'efecte de descobrir, previndre i investigar la comissió d'un delictes quan hi haja fundades raons de fet per a creure que l'Estat a què es dirigix la sol·licitud disposa de la informació i intel·ligència pertinent, per a la qual cosa s'utilitzaran qualsevol dels canals de cooperació policial o duanera internacional existents.

2. La sol·licitud d'informació i intel·ligència s'ajustarà al formulari que aprobe el ministre de l'Interior i s'hi hauran d'exposar les raons de fet a les qual es referix l'apartat anterior, el fi per al que se sol·licita la informació o intel·ligència, i la vinculació existent entre eixe fi i la persona afectada per la sol·licitud.

3. El servici de seguretat espanyol competent s'abstindrà de sol·licitar més informació o intel·ligència de la necessària per al fi que es persegueix i d'establir terminis més curts dels necessaris per al dit fi.

4. Esta llei no imposa als estats membres cap obligació de facilitar informació i intel·ligència perquè s'utilitze com a prova davant d'una autoritat judicial espanyola, ni conferix cap dret a utilitzar la dita informació i intel·ligència amb eixe fi. Quan s'haja obtingut informació o intel·ligència de conformitat amb la present llei i es vullga utilitzar-la com a prova davant d'una autoritat judicial espanyola, haurà d'obtindre's el consentiment de l'Estat membre que haja facilitat la informació o intel·ligència emprant, quan siga necessari, en virtut de la legislació nacional de l'Estat membre que haja facilitat la informació, els instruments vigents sobre cooperació judicial entre els estats membres. No serà necessari demanar el dit consentiment si l'Estat membre requerit ja haguera accedit en el moment de la transmissió de la intel·ligència o informació a què esta s'utilitzara com a prova.

5. Quan pels servicis de seguretat espanyols competents puga deduir-se que la informació o intel·ligència sol·licitada haja de resultar rellevant als efectes de prova en un procediment davant d'una autoritat judicial espanyola, en el moment de la sol·licitud es procedirà a demanar el consentiment de l'Estat membre per a la seua utilització amb este fi.

Article 8. *Tractament de la informació i intel·ligència.*

1. El servici de seguretat espanyol competent a què se li haja proporcionat informació i intel·ligència en virtut d'esta llei només podrà utilitzar-la per als fins que va ser facilitada, de conformitat amb el que disposa la present llei, o per a previndre una amenaça greu i imminent a la seguretat pública.

2. El tractament de la dita informació per a altres fins només es permetrà amb l'autorització prèvia de l'Estat transmissor quan així ho permeta la seua legislació, i quedarà subjecte al que disposa l'ordenament jurídic espanyol.

3. El servici espanyol de seguretat competent estarà obligat a respectar les condicions establides pel servici de seguretat transmetent de la informació, de conformitat amb el que preveu la seua legislació nacional, excepte en aquells casos en què el dret nacional establisca excepcions a eixes limitacions en benefici de les autoritats judicials, dels òrgans legislatius o de qualsevol òrgan independent creat en virtut de la llei i encarregat de la supervisió dels servicis de seguretat competents. En els dits casos, només es podrà utilitzar la informació i intel·ligència prèvia consulta a l'Estat membre transmissor, els interessos i opinions de la qual es tindran en compte en la mesura que siga possible. En casos específics, l'Estat membre transmissor podrà demanar a l'Estat espanyol explicacions sobre l'ús i posterior tractament de la informació i intel·ligència transmesa.

CAPÍTOL III

Subministrament d'informació i intel·ligència pels servicis espanyols de seguretat competents a altres estats membres

Article 9. *Subministrament d'informació i intel·ligència.*

1. Es facilitarà informació i intel·ligència a petició dels servicis de seguretat competents d'altres estats membres que, actuant de conformitat amb els poders que li haja conferit el

seu ordenament jurídic nacional, duguen a terme una investigació criminal o una operació d'intel·ligència criminal.

2. El subministrament d'informació i intel·ligència es durà a terme en cada cas pel servei de seguretat competent que tinga en el seu poder la informació sol·licitada.

3. Es garantirà que el subministrament d'informació i intel·ligència als serveis de seguretat competents d'altres estats membres no estiga supeditat a condicions més estrictes que les aplicables a escala nacional per al subministrament i la sol·licitud d'informació i intel·ligència. En particular, no se supeditarà el subministrament d'informació o intel·ligència a l'obtenció d'una autorització judicial si el servei de seguretat espanyol competent hi haguera pogut accedir sense autorització judicial si s'haguera tractat d'un procediment intern.

4. Quan d'acord amb el que disposa el nostre ordenament jurídic, només resulte possible l'accés a la informació sol·licitada a l'empara d'una autorització judicial, el servei de seguretat espanyol competent haurà de sol·licitar autorització judicial prèvia a l'òrgan jurisdiccional competent, per a l'accés i subministrament de la informació sol·licitada. En la seua resolució, l'òrgan jurisdiccional aplicarà els mateixos criteris que si es tracta d'un assumpte exclusivament intern, sense perjudici del que disposen els apartats primer i segon de l'article 11.

5. Quan la informació o intel·ligència sol·licitada s'haja obtingut d'un altre Estat membre o d'un tercer país, la seua transmissió al servei de seguretat competent d'un altre Estat membre únicament podrà realitzar-se amb el consentiment de l'Estat membre o del tercer país que va proporcionar la dita informació o intel·ligència.

6. Quan es reba una petició urgent d'informació i intel·ligència provinent d'un servei de seguretat competent d'un altre Estat membre, el punt o punts de contacte nacionals designats d'acord amb el que preveu l'apartat segon de la disposició addicional primera de la present llei la traslladarà al servei o serveis de seguretat espanyols competents que hauran de donar oportuna resposta dins del termini i en la forma escaient d'acord amb el que disposa l'article 10 d'esta llei.

7. El servei espanyol de seguretat competent que facilite informació i intel·ligència de conformitat amb la present llei podrà, d'acord amb la legislació nacional, imposar condicions per a l'ús de la informació i intel·ligència al servei de seguretat competent destinatari. També podrà imposar condicions relatives a la notificació dels resultats de la investigació criminal o de l'operació d'intel·ligència criminal en el context de la qual s'haja produït l'intercanvi d'informació i intel·ligència.

Article 10. *Terminis per al subministrament d'informació i intel·ligència.*

1. El servei de seguretat espanyol competent previst en la disposició addicional primera d'esta llei haurà de respondre en el termini màxim de huit hores a les sol·licituds urgents d'informació i intel·ligència relatives a delictes enumerats en l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, quan la informació o intel·ligència sol·licitada es trobe en una base de dades a què tinga accés directe un servei espanyol de seguretat.

2. En el cas que el servei de seguretat competent requerit no puga respondre en el termini de huit hores, comunicarà els motius per mitjà del formulari el model del qual s'aprovarà pel ministre de l'Interior. Si el subministrament de la informació o intel·ligència sol·licitades dins del termini de huit hores suposa una càrrega desproporcionada per al servei de seguretat competent requerit, este podrà ajornar el dit subministrament. En este cas, haurà d'informar immediatament el servei de seguretat competent requeridor de tal ajornament i proporcionar-li la informació o intel·ligència sol·licitada com més prompte millor i, a tot tardar, en un termini de tres dies.

3. Les sol·licituds no urgents d'informació i intel·ligència relatives als delictes enumerats en l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març, es respondran en el termini d'una setmana sempre que la informació o intel·ligència sol·licitada es trobe en una base de dades a què el servei de seguretat espanyol competent tinga accés directe. En el cas que el servei de seguretat espanyol competent requerit no puga respondre en el termini d'una setmana, en comunicarà els motius per mitjà del formulari el model del qual s'aprovarà pel ministre de l'Interior.

En tots els altres casos, el servei de seguretat espanyol competent vetlarà perquè la informació sol·licitada pel servei de seguretat competent d'un altre Estat membre es comuniqui en el termini de catorze dies. En el cas que el servei de seguretat competent requerit no puga respondre en el termini de catorze dies, en comunicarà els motius per mitjà del formulari el model del qual s'aprovarà pel ministre de l'Interior.

Article 11. *Motius per a no comunicar informació o intel·ligència.*

1. Sense perjudi del que disposa l'apartat tercer de l'article 9 d'esta llei, els serveis espanyols de seguretat competents només podran negar-se a facilitar informació o intel·ligència quan concórreguen raons de fet que facen suposar que el subministrament de la informació o intel·ligència:

- a) Poguera perjudicar interessos essencials en matèria de seguretat nacional de l'Estat espanyol.
- b) Poguera comprometre l'èxit d'una investigació en curs o d'una operació d'intel·ligència criminal o la seguretat de les persones.
- c) Fóra clarament desproporcionat o irrellevant per al fi que persegueix la sol·licitud.

2. Quan la sol·licitud es referisca a un delicte castigat amb pena de presó igual o inferior a un any d'acord amb la legislació penal espanyola, el servei espanyol de seguretat competent podrà negar-se a facilitar la informació o intel·ligència requerida.

3. El servei de seguretat competent es negarà a facilitar la informació o intel·ligència sol·licitades si l'autoritat judicial competent no ha autoritzat l'accés i l'intercanvi de la informació i intel·ligència sol·licitada, d'acord amb el que preveu l'apartat quart de l'article 9 de la present llei.

Article 12. *Remissió d'ofici per part del Regne d'Espanya d'informació i intel·ligència.*

1. No obstant el que disposa l'article 11 d'esta llei, i sense necessitat de sol·licitud prèvia, el servei espanyol de seguretat competent remetrà d'ofici als serveis de seguretat competents dels altres estats membres, quan hi haja raons de fet per a creure que eixa informació i intel·ligència poden ajudar al descobriment, la prevenció o la investigació de delictes enumerats en l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març. Les modalitats d'esta remissió d'ofici es regiran per la legislació espanyola.

2. La remissió d'ofici d'informació i intel·ligència es limitarà al que es considere pertinent i necessari per al descobriment, prevenció o investigació satisfactoris del delicte o activitat delictiva de què es tracte.

Disposició addicional primera. *Serveis de seguretat competents i punt o punts de contacte nacionals.*

1. Als efectes previstos en l'article 3 de la present llei, els ministeris de l'Interior i d'Economia i Hisenda, en el seu àmbit respectiu de competències, remetran a la Secretaria General del Consell, per al seu depòsit, la declaració com a «serveis de seguretat competents» de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, els cossos de policia de les comunitats autònomes i el Servei de Vigilància Duanera. Esta declaració podrà modificar-se en qualsevol moment pel mateix procediment descrit anteriorment.

2. El Ministeri de l'Interior remetrà a la Secretaria General del Consell la declaració de la Secretaria d'Estat de Seguretat del dit Ministeri com a punt de connexió als efectes de l'apartat sext de l'article nové d'esta llei. Esta declaració podrà ser modificada en els termes i condicions que reglamentàriament es determinen i es remetrà a la Secretaria General del Consell.

El Ministeri d'Economia i Hisenda, en l'àmbit de les seues competències, remetrà a la Secretaria General del Consell la declaració on es designe el servei o serveis de seguretat que actuaran com a punt o punts de contacte nacionals als efectes previstos en l'apartat sext de l'article 9 d'esta llei. Esta declaració podrà ser modificada en qualsevol moment per

una ulterior declaració, que també haurà de ser remesa a la Secretaria General del Consell.

Disposició addicional segona. *Autoritats judicials competents.*

1. Als efectes del que preveu l'apartat quart de l'article 9 de la present llei, quan la informació sol·licitada forme part d'una investigació duta a terme en el si d'un procediment judicial obert, l'òrgan jurisdiccional competent per a autoritzar o, si és el cas, denegar l'accés, serà el mateix que estiga coneixent del dit procediment.

2. Als mateixos efectes del que preveu el precepte mencionat en l'apartat anterior, quan es requerisca d'autorització judicial per a l'accés a la informació sol·licitada els òrgans jurisdiccionalment competents per a autoritzar o, si és el cas, denegar el dit accés, seran els jutjats centrals d'Instrucció de l'Audiència Nacional.

3. Els òrgans jurisdiccionalment competents, en tot cas, hauran de resoldre de forma expressa i en els mateixos terminis que l'article 10 de la present llei fixa als servicis de seguretat.

Disposició addicional tercera. *Aplicació a Islàndia, Noruega, Suïssa i altres estats que s'adherisquen al Patrimoni de Schengen.*

1. El que disposa esta llei serà també aplicable respecte a la República d'Islàndia, el Regne de Noruega i la Confederació Suïssa.

2. Així mateix, la present llei serà també aplicable a aquells estats que subscriuen amb la Unió Europea el corresponent acord d'associació per a l'execució, aplicació i desenrotllament del Patrimoni de Schengen.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè pugua desplegar reglamentàriament les disposicions contingudes en la present llei.

2. S'habilita el ministre de l'Interior per a aprovar els formularis relatius a les sol·licituds d'informació i intel·ligència, així com a la seua transmissió o denegació, previstes en esta llei.

Disposició final segona. *Habilitació competencial.*

La present llei es dicta en exercici de les competències atribuïdes a l'Estat en matèria de seguretat pública per l'article 149.1.29.a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió Marc del Consell 2006/960/JAI, de 18 de desembre, sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els servicis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO